

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Търговище, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на
шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: БИСЕРА Б. МАКСИМОВА

Членове: БОРЯНА СТ. ПЕТРОВА
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от БОРЯНА СТ. ПЕТРОВА Въззивно
гражданско дело № 20233500500118 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение № 15 от 23.12.2022 година, постановено по гр.дело № 1014/23 година по описа на Районен съд – Попово съдът е отхвърлил предявените от от „Водоснабдяване - Дунав“ ЕООД, ЕИК 826043778, със седалище и адрес на управление: гр. Разград, ул. „С...” № 3а, представлявано от управителя С.Р.И. против Г. А. Г. ЕГН *****, от с. О..., общ. А..., ул. „Д...” № 23, против С. А. Й., ЕГН *****, от гр. Попово, обл. Търговище, ул. „П...” № 31, ет. 1, ап. 1, против Д. А. Г., ЕГН *****, от е. С..., общ. Разград, ул. „К...” № 9А, против Н. А. М., ЕГН *****, от с. Е..., общ. Попово, обл. Търговище, ул. „В...” № 2, против А. А. Г., ЕГН *****, от с. Е..., общ. Попово, обл. Търговище, ул. „В...” № 2 и против А. А. Г., ЕГН *****, действащ лично и със съгласието на своята майка Б. И. А., от с. Е..., общ. Попово, ул. „В...” № 2 - всички като наследници на А. Г. Ангелов, ЕГН *****, б.ж. на е. Е..., общ. Попово, починал на 01.12.2017 г., ИСКОВЕ по чл. 79, ад. 1 от ЗЗД във вр. чл. 203 от ЗВ и по чл. 86 от ЗЗД, за заплащане от всеки един от ответниците на сумата по 77.70 лв. (седемдесет и седем лева и 70 ст.) - главница за потребени ВиК услуги по 8 бр. фактури, издадени в

периода 30.01.2018 г. - 31.08.2018 г. за отчетния период 01.12.2017 г. - 10.08.2018 г. за имот, находящ се в с. Е..., общ. Попово, ул. „В...“ № 2, абонатен № 316199, както и на сумата по 11.98 лв. (единадесет лева и 98 ст.) - лихва за забава за периода 01.03.2018 г. - 18.11.2019 г.

Против постановеното решение е постъпила въззивна жалба от „Водоснабдяване - Дунав“ ЕООД, ЕИК 826043778, което изразява становище, че решението е нищожно, а при условията на евентуалност се твърди и че е неправилно. Твърдението за нищожност на акта е обосновано с довода, че атакуваният съдебен акт е постановен по друго дело, съгласно посоченото в него. Посочено е че решението е постановено по гражданско дело- гр.д. № 341 по описа за 2019 г. на Районен съд - Попово, а не по гр.д.№ 1014/19 година. Това противоречи на разпоредбата на чл. 236 от ГПК, съгласно която решението трябва да съдържа - дата и място на постановяването му, съда, имената на съдиите, на секретаря и прокурора взели участие в делото, номера на делото, по което се постановява решението, имената, съответно наименованието и адреса на страните, в тежест на кого се възлагат разноските, банковата сметка по която да се преведат суми или друг посочен от ищеца начин за плащане, подлежи ли решението на обжалване. Моли се да бъде постановено решение, с което да бъде прогласена нищожността на Решение № 15 от 23.12.2022 г., постановено по гр.д.№ 341/19 по описа на РС – Попово.

При условията на евентуалност се твърди, че решението е неправилно, поради това, че е постановено в нарушение на материалния закон. Съдът е приел, че не е доказана облигационна връзка с ответниците по делото, които са привлечени да отговарят като наследници на потребител на ВиК услуга, доколкото се претендира заплащане на услуги, ползвани след смъртта на наследодателя. Моли се за отмяна на Решение № 15 от 23.12.2022 г., постановено по гр.д.№ 341/19 по описа на РС – Попово, като неправилно и вместо него да бъде постановено друго, с което да бъдат уважени предявените искове. Претендират се разноси в настоящото производство.

Писмен отговор по жалбата не е депозиран от въззиваемите.

Съдът, след като извърши проверка съгласно изискванията на чл.262 от ГПК, констатира, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество въззивната жалба е неоснователна.

Фактите по спора са следните:

Решение № 15 от 23.12.2022 г., постановено по гр.д.№ 341/19 по описа на РС – Попово, съдът е отхвърлил „Водоснабдяване - Дунав“ ЕООД, ЕИК 826043778, гр. Разград, против ответниците, в качеството им на наследници на А. Г. Ангелов, ЕГН *****, б.ж. на е. Е..., общ. Попово, починал на 01.12.2017 г., ИСКОВЕ по чл. 79, ад. 1 от ЗЗД във вр. чл. 203 от ЗВ и по чл. 86 от ЗЗД, за заплащане от всеки един от ответниците на сумата по 77.70 лв. (седемдесет и седем лева и 70 ст.) - главница за потребени ВиК услуги по 8 бр. фактури, издадени в периода 30.01.2018 г. - 31.08.2018 г. за отчетния период 01.12.2017 г. - 10.08.2018 г. за имот, находящ се в с. Е..., общ. Попово, ул. „В...“ № 2, абонатен № 316199, както и на сумата по 11.98 лв. (единадесет лева и 98 ст.) - лихва за забава за периода 01.03.2018 г. - 18.11.2019 г. Наследодателят на ответниците е починал на 01.12.2017 година. Претендира се стойността на използвана питейна вода за период 30.01.2018 г. - 31.08.2018 година, т.е. период след смъртта на наследодателя. По делото не са събрани доказателства, доставена ли е в този период вода към имота, за който се твърди, че е използвана услугата, съответно от кого е използвана тази услуга.

С оглед така установените факти съдът прави следния правен извод:

По наведеното със жалбата основание за нищожност на съдебното решение, съдът намира следното: Според задължителното тълкуване, дадено от ВКС в решение № 668 по гр.д. № 1790 по описа на първо гражданско отделение за 2009 г., съдебното решение е нищожно, когато е постановено от незаконен състав на съда, когато излиза извън пределите на правораздавателната власт на съда, когато решението не е изразено в писмена форма или е неподписано, когато волята на съда не може да бъде изведена поради абсолютна неразбираемост. Атакуваното съдебно решение с оглед дадените тълкувания не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Действително в акта е посочен номер на друго дело, но това по същество е очевидна фактическа грешка, която следва да бъде изправена по реда на чл. 247 от ГПК, било по почин на съда, било по инициатива на страните. Такава грешка не влече нищожност на съдебния акт.

По основателността на предявените искове, съдът намира следното: ищецът- въззивник в настоящото производство се позовава на валидно облигационно правоотношение с наследодателя на ответниците.

Доказателствата по делото са, че той е бил потребител на доставяните от дружеството ВиК услуги. Отношенията между потребителя и доставчика са се уреждали по силата на договор, съгласно който ищцовото дружество като доставчик на ВиК услуги следва да доставя вода на потребителя; редовно съобразно съответните общи условия да отчита количеството потребена вода чрез изправен измервателен уред; да издава за дължимите суми в срок съответни фактури за определения период, а потребителят като насрещна страна има задължения да заплаща потребеното количество вода в определения срок, както и да осигурява достъп до водомера, с оглед отчитане на потребеното количество вода. Тези отношения между страните са уредени в Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от „ВОДОСНАБДЯВАНЕ – ДУНАВ” ЕООД, гр. РАЗГРАД. В тези общи условия, задължителни и за двете страни, е посочено, че потребител е юридическо или физическо лице – собственик, ползвател и притежател на вещно право на строеж на имоти, за които се предоставят ВиК услуги. По делото не е установено основанийто, определящо качеството потребител на наследодателя на ответниците. Не са приложени доказателства, в качеството си на собственик на имота, до който са доставяни услугите ли е придобил качеството на потребител, като ползвател или негов наемател. И доколкото се претендира заплащане на услуги, потребени след неговата смърт, не може да се възприеме тезата на ищеца, че наследниците също са придобили качеството на потребители и носят отговорност за потребените услуги. Настоящата инстанция напълно споделя изводите на първоинстанционния съд в тази посока и препраща към тях, на основание чл. 272 от ГПК.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав приема, че претенцията на ищеца е недоказана. Постановеното съдебно решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл.271 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 15 от 23.12.2022 година, постановено по гр.дело № 1014/23 година по описа на Районен съд – Попово.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____